

репертуаръ тия, които работятъ въ тази областъ, той е издалъ: „Сборникъ за детски забавления“ (1909, III изд. 1914, III изд. 1921), въ 2 тома; „Детска оперетна библиотека“: „На тебъ мила мамо“, сборникъ отъ пѣсни (1919, II изд. 1926); „Пѣнието въ първоначалнитѣ училища и народ. прогимназии“ (1922, II изд. 1927); „Популярна музикална библиотека“ — 4 номера; „Школна преводна музикална библиотека“ — 2 номера; „Хорови пѣсни“ и „Любими дуети“; „Български народни пѣсни съ мелодии“, които е записалъ въ родното си село Ичера.

Бока киуса, ит. Bocca chiusa — затворени уста — начинъ на изпълнение, когато хорътъ пѣе съ затворени уста — самостоятелно, или аккомпанирайки солистъ пѣвецъ.

Бокерини, Луиджи — Boccherini, Luigi — рѣдко плодовитъ компо-

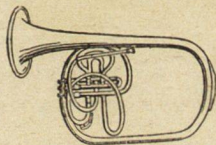
Луиджи Бокерини

нистъ въ областта на камерната музика, род. 19 февр. 1743 въ Лука, умр. 28 май 1805 въ Мадридъ, ученикъ на Абатъ Банучи въ родния си градъ; 1768 г., заедно съ цигуларя Филипино Манфреди, (самъ Б. отличенъ челистъ), предприематъ пътуване до Парижъ, където той печата първитѣ си квартети. Следъ това е билъ придворенъ композитъ и камеренъ виртуозъ на ин-

фанта въ Мадридъ, и камермузикъ на Фридрихъ Вилхелмъ въ Берлинъ. Новово отишълъ въ Мадридъ, останалъ безъ мѣсто, той умира въ крайна бѣдность. Б. има голѣма заслуга за изграждането на новия камеренъ стилъ — особено на струнния квартетъ. Творчеството му въ тази областъ е изумително: 54 струнни триа, 91 струнни квартета, 125 струнни квинтета, 18 такива за струнни инструменти — съ флейта, 2 октета, 20 симфонии, сонати за цигулка, църковна музика и много други, малки вокални нѣща.

Болеро — Bolero — испански танцъ, чийто ритъмъ при игрането се поддържа отъ единъ или два чифта кастанети и съ пѣние на куплети. Б. е въ спокоенъ $\frac{3}{4}$ тактъ — съ ритъмъ, приличенъ на полонеза, както е написалъ и Шопенъ своето „Болеро“ — за пиано, оп. 19.

Бомбардонъ — Bombardon — 1) старъ духовъ, дървенъ инструментъ, най-голѣмия отъ семейството на бомбардитѣ, и за това сж го наричали въ Франция „контрабасъ бомбардъ“. 2) меденъ духовъ инструментъ, въ видъ на коническа туба или голѣмъ пистонъ, съ дребни измѣнения въ подробноститѣ на на-

Бомбардонъ

правата, наричанъ въ Франция basse и kontrabasse, а въ Германия — Tuba или Bass-tuba.

Бомбардъ, ит. Bombardo, фр. Bombarde — 1) дървенъ духовъ инструментъ, единъ отъ праѣдитѣ на обоя. Презъ XIV ст. е билъ правенъ въ разни голѣмини, образувайки пълно семейство. Днесъ Б. е излѣзълъ отъ употрѣба, но въ Франция (Бретань) се намира още всрѣдъ народа. 2) при органа — гласъ наречанъ — въ Франция „тромпетъ“, а въ Германия — „позауне“ (тромбонъ).

Бомбиксъ, гр. Bombox — пастирска свирка.